

har nævnt. Det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme) sagde, at vi burde ind paa Storfiskeri og mente, at en Havn først skulde komme, naar vi havde skabt Fiskeriet. Det er imidlertid aldeles ikke muligt at skabe et Fiskeri fra vor Kyst undtagen med en Havn som Støttepunkt. Vil man anvise dem Storfiskeri efter engelsk Mønster, saa er det i Virkeligheden det samme som at landforvise dem til England. Der er mange danske Fiskere, som have fundet derover uden dette Raad. De have fundet Forholdene herhjemme for smaa, og saa ere de rejste til Grimsby og Hull og have arbejdet sig op der. Herhjemme kan det ikke gaa, uden at vi skaffe dem et Tilflugtssted. Jeg siger derfor: Først en Havn, saa komme Fiskerne ganske af sig selv. Det karakteristiske ved alle disse Udlob, som der her er Tale om skulle benyttes og fæstnes som Tilflugtssteder for Fiskerne, er dette, at de ikke ere absolut isfri. Der er, som allerede anført, indgivet et Andragende til Regeringen om at faa anlagt en Havn for Fiskefartøjer ud for Thyborøn. Dermed have Fiskerne imidlertid ikke ment en Havn, som laa inden for Fjordgrunden; thi kommer man først inden for Fjordgrunden, ere Isforholdene alt for vanskelige, og er man derinde, er hele Farvandet en Havn. Meningen var at faa en Havn paa Nordspidsen af den søndre Lange. Der var det muligt at holde Isfrihed, men, saa vidt jeg ved, er det af Vandbygningssvæfenet erklæret, at det forbydes af Naturforholdene at lægge en Havn der. Jeg tror i det hele taget, at, hvis man vil skabe et navigabelt Udlob ved Thyborøn, skal man ud med lange Moler, saaledes som man har dem ved Newcastle; men de ville — som jeg anførte forleden Dag — komme til at koste henved en Snæs Millioner Kr. Man maatte helt ud til Andvningstønden uden for Revlen for at blive Herre over Forholdene.

Med det samme jeg har Ordet, skal jeg tillade mig at rette en Henstilling til den højtærede Marineminister angaaende Kontrollen med nautiske Instrumenter, en Sag, der, som jeg ved, ligger Skibsfarten meget paa Sinde. Der har været nedjat en Kommissjon til Undersøgelse af disse Forhold, og det har jo ogsaa stor Betydning for Skibsfarten, at de Instrumenter, som bruges til Stedsbestemmelse for Skibe, ere paalidelige, hvad der med den forøgede Trafik, der nu kan ventes til Kjøbenhavn, vil faa forøget Interesse. Jeg tillader mig at henstille til den højtærede Minister at tage denne Sag under velvillig Overvejelse.

Rødt: Det ærede Medlem for Horsens (Wulff) rettede et nærgaaende Angreb

paa mig, og han ledsagede dette Angreb med følgende Ord: „Jeg tror, at man her i denne Sal, hvor jeg forleden Dag hørte, at Fraiser og Demonstrationer og Løse Paa-stande ikke havde Kurs, vil give mig Ret i, at et Angreb først og fremmest maa være baseret paa Fakta.“ Vi have altsaa her en meget smuk Moral i Teorien. Lad os saa se paa, hvorledes det ærede Medlem for Horsens har gennemført denne smukke Teori i Praksis! Hans Angreb kan deles i to Afdelinger. Det første omfatter en almindelig Kritik særlig angaaende mine Udtalelser om vort Forhold til England. Det andet Afsnit indeholder en speciel Kritik af de af mig anførte Tal og saglige Oplysninger. Angaaende vort Forhold til England havde jeg tilladt mig at henvise til en Artikel i det konservative Partis Organ i Bradford. I denne Artikel omtales Toldforholdene i Tyskland, Frankrig og andre Stater, og den kommer saa tilsidst ogsaa til at omtale Forholdene i Danmark. Der klages der i stærke Ord over de ublu Toldsatser, vi her lægge paa engelske Varer, medens man i England modtager vort Smør, Flæsk og andre Eksportvarer uden Told. Det ærede Medlem sammenlignede ret haanlig denne By Bradford med Byer som Silkeborg og Frederiksværk. Det maa da maatte være mig tilladt at oplyse, at denne By, som tæller 230,000 Mennesker og er omgivet af mange store Fabriker paa alle Sider, er et af de store Centrer for Uldindustrien. Bradford sender 6 Medlemmer til det engelske Parlament, og deriblandt fandtes i sidste Samting, saa fremragende Medlemmer som Macken af Lorne, Shaw-Befevre og Arbejderspøreren Ben Tillet. Naar det ærede Medlem imidlertid tilhneladende havde saa ringe Mening om denne By, tror jeg selv at kunne fremføre en Undskyldning for det ærede Medlem. Jeg har nemlig Grund til at formode, at det ærede Medlem flittig benytter Kosoveds Geografi fra 1831 som kilde til sine nationaløkonomiske Studier, og i 1831 var Bradford ganske vist en lille og ubetydelig By. Naar nu det ærede Medlem under Henvisning til vore Handels-traktater ængstes af den Mulighed, at Toldnedsættelser kunde forstyrre vort Forhold til andre Lande, saa forstaar jeg ikke denne Vengstelse. Jeg har aldrig set, at almindelige Toldnedsættelser have forstyrret Forholdet til andre Lande, og en Differentialtold har jeg aldrig omtalt og skal følgelig heller ikke komme ind paa den. Det ærede Medlem maa have misforstaaet mine Udtalelser om Vigtigheden af at bevare vore engelske Køberes Sympati. Jeg mener imid-